

NATIONALSOCIALISMEN DEN BIOLOGISKA VÄRLDSÅSKÅDNINGEN

NATIONELLT MOTSTÅND FÖRLAG

Andra tryckningen

NATIONALSOCIALISMEN
DEN BIOLOGISKA VÄRLDSÅSKÄDNINGEN

Av Povl H. Riis-Knudsen

Översättning: Klas Lund

© NATIONELLT MOTSTÅND FÖRLAG

Box 353, 114 79 Stockholm

Tryck: Estland 2010

Ansvarig utgivare: Klas Lund

ISBN: 978-91-85737-03-1

NATIONALSOCIALISMEN

DEN BIOLOGISKA VÄRLDSÅSKÅDNINGEN

Som nationalsocialist upplever man ofta hur svårt det är att föra en meningsfull konversation med en som inte är nationalsocialist. Man känner ofta att en sådan dialog är fullständigt omöjlig och att man lever i två totalt olika världar. Denna beklagansvärda situation beror delvis på propagandabilden av nationalsocialismen som kulmen av mänsklig grymhet, något som våra fiender har inympat i allmänhetens medvetande. Men det som hände för ett halvt sekel sedan är inte längre så viktigt för unga människor. Från sin tidigaste barndom har de, genom televisionen, kunnat bevittna all den illvilja och grymhet som har förhärjat världen sedan "humanismens seger" 1945 och det finns en uppmuntrande tendens hos den unga generationen att ha en mindre fördomsfull attityd till livet och till dess olika problem än vad tidigare generationer hade.

Men detta innebär inte att unga människor har någon uppfattning om vad nationalsocialism verkligen handlar om, eller att de visar mycket förståelse när man talar med dem om detta. De har växt upp i en värld där de har blivit avsiktligt alienerade från alla naturliga värden och naturliga etiska normer och har fått lära sig att allt är relativt och att gränsen mellan sanning och lögn har upphört att existera eftersom det inte finns något absolut och att allting beror på hur man väljer att se på det. I denna värld, fri från värden, lever människorna i ett mentalt vakuum, helt utan kontakt med den verkliga världen, dess obarmhärtiga biologiska lagar och absoluta moraliska och sociala skyldigheter och det är oundvikligt att den nationalsocialistiska idén uppfattas som ett obegripligt främmande element i ett sådant politiskt och filosofiskt universum.

I motsats till dagens sorglösa relativism, där alla idéer – åtminstone i princip – är lika acceptabla och giltiga, representerar nationalsocialismen det oavlätliga strävandet att finna den absoluta sanningen och att göra denna sanning till det mänskliga samhällets grundval. Till skillnad från dunkla förvirrade, meningslösa, fåtöljfilosofier och orientalisk mysticism är nationalsocialismen baserad på sunt förnuft och finner sina argument i den verkliga världen, där skillnaden mellan sanning och lögn och mellan gott och ont bestäms av fakta och inte genom önsketänkande eller teoretiska drömmier.

I och med detta är det uppenbart att nationalsocialismen måste förkasta alla förhärskande ideologiers uppfattningar och moraliska normer och att detta rent naturligt leder till ett förståelsegap som svårligen kan överbryggas – helt enkelt därför att det inte finns några gemensamma referensramar mellan nationalsocialister och de människor vars tänkande bestäms av den nuvarande ordningens idéer. Nationalsocialismen innebär helt enkelt en absolut, irreversibel och kompromisslös kamp mot den nuvarande förhärskande världsordningens filosofiska grundvalar. På de följande sidorna skall ett försök göras att förklara innebörden av denna kraftmätning.

* * * * *

Något som antagligen har framgått på föregående sida, är att den nationalsocialistiska idén har mycket lite med **politik** i ordets vanliga betydelse att göra. Den nationalsocialistiska rörelsen är inte en av de vanliga politiska organisationerna, som endast representerar gruppintressen av mer eller mindre materialistisk natur. Deras mål är endast att sätta ihop ett partiprogram som är tillräckligt vagt och intetsägande för att kunna attrahera valboskapen för en parlamentarisk plattform så att deras ”folkvalda representanter” kan lägga sina händer på en så stor bit av kakan som möjligt åt sig själva – och kanske åt sina partimedlemmar – på resten av samhällets bekostnad.

Nationalsocialismen är mycket mer än så – det är en världsåskådning, en fullständig livsfilosofi som täcker den mänskliga tillvarons alla aspekter. Som anhängare av en sådan världsåskådning ser man alla samhällsfenomen från en och samma synvinkel, så att varje enskild aspekt blir en del av en förenad helhet, precis som ens åsikter på alla områden bestäms utifrån samma förenande princip som förmår en att begripa alla livets sidor och dess mysterier. Således är världsåskådningen grunden för dess anhängares attityd till religion, etik, politik och ekonomi – **och till det sätt som de organiserar sina liv.**

Nu är det givetvis så att nationalsocialismen inte är den enda livsfilosofi som påstår sig täcka alla existentiella aspekter. Andra exem-

pel är till exempel alla religioner, vilka i princip ger alla som tror på dem ett rättesnöre för deras leverne och hållning i varje livssituation. Idag har dock religionerna, i ett desperat försök att överbrygga det snabbt vidgande gapet mellan religiös dogma och verklighet, tvingats att kompromissa – ett gap som under de senaste 500 åren har lett till en stadigt ökande sekularisering av de kristna länderna i den gamla världen och vilket idag förmår de västerländskt inspirerade regimerna i de flesta islamiska länder att överge den strikt religiösa samhällsstrukturen till förmån för kapitalistisk eller kommunistisk materialism.

Ett exempel på ett samhälle som har gått i den motsatta riktningen och som radikalt understrukit enigheten mellan politik och religion är Khomeinis Iran. Ett annat exempel är Israel, vilket är grundat på den religiösa uppfattningen om att judarna är "Guds utvalda folk" och har en gudomlig rätt till det territorium som de gör anspråk på från araberna, där särskilt de mest ortodoxa grupperna följaktligen avvisar den minsta avvikelse från den talmudiska lagen. Denna lag är en produkt av det gamla nomadiska samhället och är omöjlig att tillämpa i ett modernt industrisamhälle, vilket leder till ett antal typiskt semitiska konstruktioner för att kringgå de strikta religiösa reglerna kring t.ex. sabbaten och Shmitta-året, då hela landet borde ligga i träda, men inte gör det!

Liknande metoder kan ses i arabiska länder, där ramadan mer eller mindre har avskaffats permanent eftersom länderna för ett "krig" mot fattigdomen. Alla sådana försök att "fuska" visar tydligt att dessa världsåskådningar är helt otillräckliga som rättesnören i den moderna världen med sin västerländska teknologi – och de har inte varit starka nog att förhindra sina anhängare att önska detta nya liv, vilket inte är en del av deras kultur utan istället resultatet av framgångsrik parasitism. Anledningen till detta misslyckande är helt enkelt att dessa religioner är baserade på **blind tro** och inte på **verkligheten**.

Självklart så har hängivna kristna samma önskan att bevara bibeln som ultimata auktoritet och som utgångspunkt för allt tänkande. Därför försöker den katolska kyrkan ständigt att öka sitt inflytande över samhällsutvecklingen i traditionellt katolska länder som Irland, Italien, Spanien och i Sydamerika – och för att kunna göra detta måste den

nå politisk makt. Dess främsta svaghet är dock att många internt inte är överens om hur detta mål skall åstadkommas och vilka delar av den kristna doktrinen som skall betonas. Även i Nordamerika åtnjuter kristendomen ett mycket viktigt politiskt inflytande som inte på något sätt skall underskattas och i Europa har de flesta länder kristna politiska partier som försöker stärka "kristna värden" som en del av sina politiska program. Trots detta spelar religionen endast en måttlig roll i dessa partier – helt enkelt för att kristendomen har förlorat greppet om folket – om den ens någonsin har haft det. På något sätt har den alltid uppfattats som en främmande idé hos nordmännen, och deras tolkning av den har ofta varit högst icke-kristen. Idag har den reducerats till en anakronistisk relik. I t.ex. Danmark är cirka 95 procent av invånarna medlemmar i den lutheranska kyrkan. Men endast två procent går till kyrkan och färre än så uppger sig tro på doktrinen. Som andlig makt hos folket är kristendomen död.

Emellertid är marxismen också en livsfilosofi, vilken representerar en världsåskådning som styr över det mänskliga livets alla aspekter, samtidigt som alla andra politiska idéer i vår del av världen huvudsakligen koncentrerar sig på bagatellartade administrativa och ekonomiska problem. Dessa idéer är löst knutna till en särskild grundläggande attityd till livet i allmänhet och relationen mellan individ och samhälle, men vad gäller människans andliga behov, är de – i princip – helt neutrala. De exkluderar ingen religiös tillhörighet – tvärtom, de framhäver alltid den totala religionsfriheten och påstår att religion och politik inte har något med varandra att göra och borde hållas isär – som om religion var något oviktigt i jämförelse med politik. Således kan medlemmarna i alla dessa liberala eller konservativa partier vara kristna, judar, muslimer, ateister eller buddister. Deras religiösa övertygelse anses vara helt irrelevant för deras politiska strävande. De förenas i försöken att lösa några ganska väl definierade praktiska problem inom statsmaskineriet, men de har totalt olika andliga mål i sikte. Som nämnts tidigare, är denna splittring i själva verket oförenlig med religionens natur, men den måste accepteras mer eller mindre motvilligt av de religiösa samfundet om de ska kunna ha något inflytande överhuvudtaget.

En sann livsfilosofi som nationalsocialismen har absolut ingen plats för en sådan atomistisk splittring av livet i olika, från varandra skilda, delar. Nationalsocialismen är kapabel att lösa alla praktiska samhällsproblem genom att tillämpa sin grundläggande filosofis principer, och dess anhängare behöver inte något främmande element för att tillfredsställa sina andliga behov. Nationalsocialismen kan själv ge ett fullt svar på varje fråga människan må ställa.

Det är ett välkänt faktum att religionerna är grundade enbart på **tro** – något som de stolt erkänner! Således är Guds existens, jungfrufödelsen, återuppståndelsen, Kristi återkomst osv. saker som man inte kan bevisa – det vill säga, om man inte accepterar Gud som författare till bibeln, en annan sak man bara måste tro på – trots bevisen som tyder på det motsatta. Om du inte **tror** utan bevis så är du suspekt, precis som Tomas tvivlaren. I motsats till denna stolthet över ignoransen, så påstår både marxismen och nationalsocialismen att de är baserade på vetenskaplig sanning. **Marxismen** uppfanns vid ett skrivbord, belamrat med lärda filosofiska böcker – men utan någon verklig kontakt med verkligheten eller vetenskapen. En närmare titt på marxismen visar att den är minst lika mycket baserad på tro som vilken annan religion som helst – nämligen på den fullständigt ovetenskapliga tron att alla biologiska varelser som går på två ben och inte har fjädrar har skapats jämlika och den lika absurda idén om att det är produktionsmedlen som har bestämt historien på samma sätt som det hävdas att det är miljön – inte arvet – som bestämmer individens utveckling. Detta innebär givetvis att man sätter kärran framför hästen. Det behövs inte mycket intelligens för att inse att det i den verkliga världen är människan som format sin miljö – och etablerat den sociala ordningen, inklusive produktionsmedlen – och inte tvärtom.

Till skillnad från alla dessa andra filosofier, har nationalsocialismen aldrig uppfunnits – den har härletts från naturens eviga lagar, vilka har existerat lika länge som universum och vilka har styrt allt liv sedan den första primitiva organismen kom till. Detta har uttryckts vackert och klart av Savitri Devi, den berömda nationalsocialistiska filosofen i hennes bok "The Lightning and the Sun":

"I sitt innersta väsen överstiger nationalsocialismen inte bara Tyskland och vår tid, utan även den ariska rasen och mänskligheten själv och varje epok; ytterst är den ett uttryck för den mystiska och osvikliga visdom enligt vilken naturen lever och skapar: urskogens, havsdjupens och den mörka rymdens ickepersonliga visdom; och det är till Adolf Hitlers ära att inte bara ha gått tillbaka till denna visdom, utan även att ha gjort den till den praktiska pånyttfödelsens politik av världsvid omfattning."

Med andra ord **uppfanns** inte nationalsocialismen av Adolf Hitler, utan den utgör det medvetandegjorda uttrycket för naturens grundläggande lagar som styr över våra liv. Den är baserad på en oändlig **kärlek** till skapelsen i all sin mångfald, en djup, villkorlös **respekt** för naturens visdom och en **intensiv vilja** att bevara livet så som det har växt utifrån denna visdom. Det enda sättet att åstadkomma detta är att organisera det mänskliga samhället i enlighet med dessa fundamentala lagar. **Således är det lika absurt och ologiskt att vara emot nationalsocialismen som det skulle vara att opponera sig mot gravitationslagen eller det faktum att jorden är rund!** Nationalsocialismen är i själva verket ingenting annat än tillämpningen av fysiska och biologiska lagar inom de politiska, ekonomiska, sociala och religiösa områdena på samma sätt som de idag tillämpas inom teknologin. I och med detta är nationalsocialismen sant vetenskaplig – till skillnad från alla andra världsåskådningar. Den önskar inte att anpassa verkligheten till förutfattade teorier, utan istället att förmå teorierna att passa verkligheten. Nya viktiga vetenskapliga landvinningar skulle därför omedelbart återspeglas i ett nationalsocialistiskt samhälles praktiska liv.

Givetvis är det så att vi ibland önskar att vissa av dessa lagar hade varit lite annorlunda, men vi måste av nödvändighet acceptera att det är omöjligt att förändra dem. Naturens lagar kan inte avskaffas eller ändras genom omröstning i Förenta nationernas generalförsamling, i amerikanska kongressen eller i något nationellt parlament! Kanske **skulle** allt ha varit enklare om alla mänskliga varelser och alla raser **hade** skapats jämlika och om det inte existerade några ärftliga faktorer som styrde och begränsade våra individuella utvecklingsmöjligheter. Detta är dock inte fallet, **och det finns ingen som helst möjlighet**

att förändra detta genom önsketänkande, dvs. att agera som om dessa lagar inte existerade. Att bygga ett samhälle på ett sådant önsketänkande är en dödlig synd som endast kan få katastrofala konsekvenser.

Dessa konsekvenser kan beskådas klart när vi tar en titt på de samhällen som har byggts av våra fiender i öst och i väst. Enstämmigt refererar de till nationalsocialismen som ”ondskans ideologi” – samtidigt som de själva styr över en värld som står på randen till ekonomisk och moralisk katastrof, en värld drabbad av inflation, arbetslöshet, brottslighet, meningslöst våld, drogmissbruk, miljöförstöring, pornografi, korruption, svält och ekologiska katastrofer – en värld som endast har upplevt 16 dagar av fred sedan 1945 och där 30 miljoner människor har slaktats under samma period. Och över denna dystra värld svävar hotet om kärnvapenkrig som skulle förrinta allt högre liv på jorden.

Det är verkligen inte underligt att människorna lever i ständig fruktan om vad som väntar dem kommande dag! Olyckligtvis är denna oro och hopplöshet mest utbredd i den ariska delen av världen, där dekadensen och det moraliska förfallet har avancerat längst. Här har människorna blivit totalt alienerade från alla sunda och naturliga värderingar och förvandlats till tanklösa zombies, vilkas ångest mildras av materiellt överflöd – i en konstant kapplöpning mot ekonomiskt kaos. Trots allt det materiellt goda i den moderna världen är dessa människor varken lyckliga eller nöjda. De saknar fullständigt ideal och entusiasm och de har förlorat all tro på framtiden. Den ariska människan är helt enkelt rädd för att föda barn till denna värld. Hon ser ingen framtid, hon föredrar stundens lyx framför bevarandet av sin ras och kultur. Hon försöker att säkra ett så bekvämt liv för sig själv som möjligt i denna dypöl och hennes enda hopp är att den oundvikliga katastrofen inte kommer under hennes egen livstid. Således bevittnar hon passivt hur hennes förfäders land sakta men säkert tas över av främlingar vilka ännu inte har begripit att slutet för den vite mannen även betyder slutet på all civilisation.

Detta är den gyllene tidsålder våra fiender utlovade 1945 – detta är vad de har lyckats skapa under de fyrtio år som de haft absolut makt. Under dessa förutsättningar ser framtiden verkligen inte ljus ut.

Men det behöver inte vara på detta sätt. **Att världen befinner sig i en sådan dyster situation beror enbart på människans fullständiga brist på respekt för naturens lagar.**

* * * * *

Som nationalsocialist känner man sig oundvikligen som om man vore från en annan planet när man väl har insett hur det ligger till med den nuvarande ordningen. Man kan inte ha någon del i detta system och det dagliga slitet för att leva inom ramarna för detta samhälle synes vara ett meningslöst slöseri med tid. **Som nationalsocialister föreställer vi oss en totalt ny världsordning, baserad på den ”osvickliga visdom var efter naturen lever och skapar”.** Endast i en sådan världsordning kan livet överleva på denna planet på lång sikt. Men för att skapa denna nya ordning **måste** människan acceptera att hon inte står över naturen. Människan är **inte** skapelsens herre utan en integrerad del av naturens helhet, och hon lyder under samma lagar som alla andra levande organismer. På samma sätt måste hon även acceptera det vetenskapligt bevisade faktumet att de mänskliga raserna är olika – inte endast när det gäller deras yttre utseende utan även vad gäller deras mentala och intellektuella egenskaper – och slutligen att alla mänskliga varelser är individer som skapats ojämnt och att deras liv huvudsakligen bestäms av arvsfaktorer och **inte** av miljön.

Detta kanske verkar ”orättvist”, men en av de saker som människan **måste** inse är att det **i naturen** inte finns något rättvisebegrepp så som vi normalt lägger in i detta begrepp. Som mänskliga varelser kan – och borde – vi organisera ett samhälle byggt på **rättslig** och **social** rättvisa, därför att alla medlemmar i samhället fyller en uppgift och därför kan göra anspråk på att beskyddas av lagen och att skyddas från ekonomisk exploatering. Detta är en del av den **trygghet** som är nödvändig och naturlig i ett organiserat samhälle – och de facto var en av anledningarna varför människor etablerade stabila sociala strukturer eftersom de ville ha denna trygghet. Men vi kan inte skapa **biologisk** rättvisa – på samma sätt som vi inte kan skapa **biologisk** jämlikhet. Från en mänsklig synvinkel kommer det alltid synas vara

extremt orättvist att vissa människor angrips av hemska, smärtsamma och obotliga sjukdomar i ung ålder, samtidigt som andra kan vara vid god hälsa ända till hundra års ålder – och även om en som dör vid 25 har betydligt högre intellektuell begåvning och skulle ha kunnat ge mänskligheten så mycket mer än en som nådde en hög ålder. Oavsett hur vi känner kring detta, är det så det är – trots alla våra medicinska kunskaper – **och varje försök att införa någon form av gudomlig rättvisa i livet måste avfärdas som ett absurt försök att fly från verkligheten.**

I anslutning till detta brukar nationalsocialismens fiender ofta påstå att den biologiska synen på människan, vilken är nationalsocialismens själva grund, är "oetisk". På detta kan vi endast svara att det är våra motståndares s.k. "etik" som är omoralisk, därför att den baseras på normer och värden som inte grundas på naturen. **För nationalsocialister finns det endast en sanning: Naturens lagar och allt som inte är i fullständig överensstämmelse med denna sanning är absolut 100 procent fel!**

Detta innebär givetvis ett totalt avståndstagande från kristendomen, vars onaturliga dualism utgör själva grunden till den förhärskande "moraliska" kodexen – även när denna kodex kamoufleras under en liberal/humanistisk eller marxistisk etikett. Enligt kristendomen, innehar människan en väldigt speciell position bland alla varelser genom att hon har en **gudomlig själ**. Denna själ är universell och icke-biologisk. Den skiljer sig inte från ras till ras eller från individ till individ och den är inte beroende av intelligens eller någon annan psykisk eller fysisk kvalitet hos individen, inte heller är den ärftlig eller på något annat sätt påverkad av naturen. Det är denna **själ** som gör alla människor lika inför Gud, oavsett vad de gör, eller vad de är, så länge de tror på Honom. Att tala om människan som en produkt av biologiska faktorer, innebär för den kristne något "nedsättande". Enligt kristendomen är människans hela liv en konstant kamp mellan den **gudomliga själen** (anden) och "materien", dvs. naturen, eller – på det personliga planet, köttet, vilket representerar **ondskan** och måste besegras för att evigt liv skall kunna uppnås i ett odefinierat paradiset bland molnen. Livet på jorden är bara en förberedelse för det liv som skall komma – antingen

i Abrahams famn eller i helvetet, allt beroende på hur framgångsrikt man har bekämpat sin biologiska natur. I sig självt saknar livet på jorden värde, det är endast en jämmerdal.

Således kan kristendomen karaktäriseras av ett distinkt förakt för livet och naturen. Det är en religion för förlorare och drömmare som inte kan klara av livets utmaningar utan endast överksamt kan gå vidare i tilltro till att ”den siste skall bli den förste och den förste skall bli den siste” eftersom kristendomen betraktar varje kriminell värdelös och mentalt efterbliven dåre som **en mer** värdefull mänsklig varelse än den arbetsamma och kreativa medborgaren. Den representerar en uppsättning normer och värderingar som sätter oskulden före modern, munken före familjefadern och de svaga och lidande framför de starka och segrande, rent av de döda framför de levande. Den föraktar det välbehagliga i livet och glorifierar självtortyr och självförnedring som positiva tecken på att människan bekämpar sitt kött och accepterar att hon är född som ett kärl av synd eftersom hon inte är enbart ande.

Ur vilken synvinkel man än ser på det så representerar kristendomen en perverterad och misantropisk inställning till livet som inte under några som helst omständigheter kan tolereras i ett sunt samhälle. För att vara rakt på sak, kristendomen utgör en sorts andlig AIDS som har förstört vår naturliga immunitet mot icke-biologiskt tänkande. Det är en smittosam sinnessjukdom som måste bekämpas med alla medel.

Till skillnad från den kristne, förmodas nationalsocialisten **leva**. Han förmodas att utveckla sina förmågor och utveckla sin personlighet så mycket han kan inom gränserna för sin biologiska natur – både fysiskt och andligt. Han förväntas **inte** tillbringa sitt liv på knä framför en Gud från Mellanöstern, bönandes om nåd och förlåtelse från ”synden” att ha fötts in i naturen. **Vi vill se stolta och harmoniska människor som är trygga i sig själva och deras mission i livet – inte rädda och förstämde produkter av misantropiska begrepp som ”arvsynd” vilket lämnar människan med endast en glädje i livet; att ”Gud” skall förlåta henne om hon bara tror och ångrar sig. Inte heller vill vi ha osäkra och förtvivlade offer för en pluralistisk världsåskådning med dess förnekande av absoluta värden. Vi är**

inte ateister. Vi tror på gudomlighet, men vår gudsuppfattning står i absolut kontrast till den judisk-kristna Jahve. För nationalsocialismen finns det endast en sann gudom; den mystiska skapande kraft som manifesteras överallt i naturen. Det är denna gudom vi hyllar genom att visa vördnad och respekt inför visdomen i naturens lagar. Som nationalsocialister följer vi ingen annan röst än naturens och ingen annan etik än naturens etik och vi känner endast en dödssynd; att försöka göra uppror mot denna etik.

Även om människan är en del av naturen, är nationalsocialister givetvis fullt medvetna om att människan är olik andra levande organismer på ett särskilt sätt; hennes unika hjärna som ger henne möjlighet att tänka i abstrakta termer. Denna förmåga har gjort det möjligt för människan att undvika eller mildra en del av naturens grymhet som andra varelser måste genomlida. Vår hjärna har gjort det möjligt för oss att bota sjukdomar som annars skulle ha varit dödliga och att upptäcka många av naturlagarnas underliggande principer så att vi har kunnat använda vissa av dessa principer till vår egen fördel, till det bättre eller det sämre – för att utveckla den teknologi vilken var nödvändig för att utforska jorden och ta tillvara dess rikedomar. Olyckligtvis har vår hjärna även gjort det möjligt för oss att medvetet strunta i naturlagarna när vi anser det mer bekvämt att försöka ignorera dem än att följa dem. I ett primitivt samhälle skulle man snart ha fått känna av konsekvenserna av en sådan överträdelse, men i ett högt utvecklat teknologiskt samhälle är det möjligt att överleva en sådan kränkning av naturens lagar ganska länge utan att känna på den oundvikliga vedergällningen. Likväl, förr eller senare kommer den att komma med obeveklig kraft och då kommer det att vara, om inte omöjligt, så åtminstone extremt svårt att råda bot på misstagen.

Slutligen så har vår unika hjärna gett oss känslor som knappast återfinns hos något annat djur: rädslan för det okända, vetskapen om dödens ofrånkomlighet och därför också ett desperat behov av något som kan ge människan en känsla av andlig trygghet och få henne att se en mening med livet bortom kampen för materiella ting. Detta är det behov som ligger bakom religionerna, men till skillnad från dessa så koncentrerar sig nationalsocialismen på att tillfredsställa dessa behov

på jorden. I detta sammanhang bör det noteras att varken hjärna eller känslor är isolerade, icke-biologiska faktorer, utan en oskiljaktig del av den levande organismen och likt människans fysiska karaktärsegenskaper så lyder även "anden" under naturens lagar vad gäller arvet. Som nationalsocialister är vi av den bestämda åsikten att samhället måste organiseras så att alla naturlagarnas aspekter tas med i beräkningen. Således är det inte nog att tillgodose folkets materiella behov genom att etablera ett sunt ekonomiskt liv. Det är även nödvändigt att se till de andliga behoven!

* * * * *

Det påstås ofta av mänsklighetens fiender att nationalsocialismens andliga universum innebär tvång och manipulation, där individen blir bestulen på sin frihet och individualitet endast för att kunna bli en del av en tanklös massa. Detta är givetvis långt ifrån sanningen. I själva verket är detta mycket mer en beskrivning av demokratin. Det är demokraterna som betraktar folket som en stor grå massa, där skillnaden mellan de enskilda individerna förklaras som ett resultat av tillfällig påverkan från miljön som samhället måste "rätta till" för att kunna "socialisera" människorna till att uppträda mer demokratiskt. Nationalsocialismen å andra hand, respekterar individen. Vi vet att alla människor är biologiskt unika och att de har olika talanger och förmågor. Att kombinera alla dessa individuella gåvor inom ramen för samhället är en av den nationalsocialistiska statens viktigaste uppgifter. Endast på detta sätt är det möjligt att använda de totala mentala resurserna hos ett folk – både för individernas och samhällets bästa.

Likväl är vi också medvetna om att genialitet och framsteg aldrig har kommit från massan utan alltid från enstaka framstående individer, och endast genom att tillförsäkra individen möjligheten att finna och utveckla sig själv så fritt som möjligt i ett organiserat samhälle, kan vi främja människans framåtskridande mot högre perfektion. Om vi önskar lösa de enorma problem världen står inför efter 45 år av demokrati, är detta nödvändigt. Eftersom det uppenbarligen är omöjligt att höja människor till en nivå som står över deras medfödda utveck-

lingsmöjligheter, leder alla idiotiska försök att göra människor jämlika i alla aspekter, till en likformighet på lägsta nivå, dvs. till undertryckandet av alla individer som höjer sig över medel i intelligens eller på annat sätt. Denna trend är inte nationalsocialismens utan demokratins och det kommer knappast att förbättra livsvillkoren på jorden.

Men varje försök att fostra en elit ses, med rätta, som ett hot mot demokratins grundvalar, där man tror att alla inte bara skall ha lika rättigheter utan även lika inflytande över politiken vare sig de har de nödvändiga kvalitéerna eller inte. Ett sådant system kan endast leda ett land mot avgrunden. I en nationalsocialistisk stat kommer ledarskapet att bestå av nationens allra bästa. Endast de kommer vara i stånd att lösa de problem som dyker upp – och att bära ansvaret. De individuella medlemmarna i en demokratisk församling kan inte hållas ansvariga för sina handlingar, därför att alla beslut tas genom omröstning och alla måste böja sig för majoriteten, vare sig man håller med eller inte. Det står klart att denna sorts forum ger spelrum åt samhällets mest depraverade element. Det är ironiskt att stora kommersiella företag spenderar enorma summor och tid på att finna och utbilda de bästa människorna för ledande positioner, när vilken politisk charlatan som helst, utan någon som helst utbildning kan bli sitt lands premiärminister eller president, om han bara har rätt kontakter och inte visar upp för mycket intelligens, vilket skulle kunna påvisa att han inte skulle kunna manipuleras så lätt av olika intressegrupper vilket skulle leda till att han inte fick något stöd. Detta är patetiskt!

* * * * *

Detta förnekande av individualiteten och av de biologiska skillnaderna mellan mänskliga varelser har också lett till ett fullständigt undertryckande av begreppet "rashygien". Idag handlar hygien endast om att tvätta händerna och borsta tänderna. Människan känner dock till rashygienens principer, och hon tillbringar enormt mycket tid och energi på avel av hästar, kor, hundar, duvor, parakiter osv. – allt enligt de bästa genetiska principer, men när det kommer till reproduktionen av hennes egen sort, överger hon totalt dessa principer – som om de

endast ägde giltighet i djurens värld – och bidrar med vett och vilja till den totala biologiska degenerationen av mänskligheten.

I naturligt tillstånd är varje population underkastad biologiskt urval, vilket innebär att de individer som är bäst lämpade under de givna omständigheterna avancerar till toppen av samhället, samtidigt som de som inte klarar av livet måste gå under. Detta är en av de järnhårda naturlagar som människan har lyckats mildra genom att skapa samhällen som även har plats och skydd för populationens svagare element, vilka även de har en meningsfull roll att fylla i ett utvecklat samhälle. Men om vi fullständigt blundar inför existensen av denna naturlag kommer vi också att gå mot katastrof, eftersom vi då inte längre kan säkerställa den nödvändiga biologiska kvaliteten hos befolkningen för att bevara ett system som är starkt nog att även beskydda de svaga. Om vi inte tar hänsyn till livets biologiska realitet kommer vi i slutänden hamna i en situation där de svagaste individerna kommer att vara de allra första som går under.

Således innebär det inte, som så ofta påstås, att nationalsocialismen lämnar de svaga till sitt eget öde. Tvärtom! Nationalsocialismen är den enda garantin som de svaga kan ha mot en säker undergång. Här måste det dock understrykas att **svaghet inte är ett ideal** – det är något som måste bekämpas och detta är endast möjligt genom konsekvent rashygien. Den nationalsocialistiska staten kommer att upplysa folk om de biologiska mekanismerna och på så sätt tillförsäkra att människan återfår sina naturliga instinkter på detta område så att människan kan avancera biologiskt. Endast dårar kan tro att människan redan har nått den högsta möjliga toppen på utvecklingen. Men för att människan skall kunna utvecklas vidare måste samhället se till så att sjukdomar och svagheter inte förs vidare genom arvet. Frihet att föra vidare lidande till ens barn och bryta ner befolkningen genetiskt är ett brott mot kommande generationer!

På samma gång måste samhället också se till så att det existerar en hälsosam miljö så att sjukdomar som orsakas av yttre influenser försvinner för alltid. Här tänker vi inte bara på den sociala miljön och på arbetsmiljön utan även på den ekologiska miljön. I ett nationalsocialistiskt samhälle är det fullständigt oacceptabelt att profithunger

och girig materialism tillåter giftiga konstgjorda tillsatser i maten och i kläder, ohälsosamma syntetiska material i våra hem och i allmänna byggnader, och den ökande förgiftningen av jorden, luften och vattnet – och inte minst den dödliga radioaktiva nedsmutsningen som kommer att bestå i hundratusentals år. Allt detta är den logiska följden av en fullständig perversion av livets sanna värden som vi kan beskåda i detta dödligt sjuka samhälle. Rashygien och miljövard är endast två aspekter av samma sak: bevarandet av naturen och den ekologiska balansen för att säkra människans fortsatta andliga och fysiska välbefinnande. Utan en hälsosam miljö kommer till och med de bästa generna att förstöras och utan ett tillräckligt antal av dessa gener kommer det inte att finnas någon som kan skapa en hälsosam miljö.

Till en god miljö tillhör även en hälsosam familj där barn kan växa upp i harmoni och vara lyckliga. En annan ondska i den nuvarande ordningen är att denna sorts familj håller på att förstöras av det vanliga icke-biologiska tänkandet och av feministernas dumheter. Precis som att raserna är olika är även könen det, och idén om att man och kvinna är biologiskt lika utgör ett allvarligt hot mot mänsklighetens överlevnad. Skillnaden mellan dem är inte ett resultat av sociala "könsroller" utan är biologiska roller! Det är inte en slump att det är kvinnan som föder barn. Hon är inte bara biologiskt lämpad för denna uppgift utan även psykiskt, och som moder till den nya generationen har hon den viktigaste rollen i ett samhälle. Idén om att hon måste "förverkliga sig själv" genom att bli en del av arbetskraften och skaffa ett jobb vid ett löpande band, samtidigt som hennes barn tas om hand av andra, är kriminellt! Kvinnor kan endast förverkliga sig själva inom deras biologiska roll som mödrar. Utan en moder faller familjen samman. Barnen lämnas ensamma eller till statlig utbildning. När de kommer hem, har ingen tid över för dem. De lär sig inga ideal och de får sina idoler från teven, dålig musik och än värre litteratur. De lever på snabbmat och faller offer för den värsta sortens kommersiell materialism. Det vill säga, om kvinnan inte beslutar sig för att undvika att föda barn överhuvudtaget - antingen genom att använda någon form av preventivmedel eller genom att genomföra en abort om hon skulle råka bli gravid i alla fall. Givetvis påstår feministerna att det borde vara lika

naturligt för mannen att se efter barnen och för kvinnan att gå till arbetet. Faktum är att om detta skulle vara lika naturligt, så skulle mannen ha fött barn också.

Tvärtom, den kvinnliga biologin kommer alltid att innebära att kvinnan befinner sig i en svagare position på arbetsmarknaden eftersom hon är mindre stabil än en man. Särskilt vad gäller jobb som kräver en viss fysisk styrka. Det är inte att undra på att Elisabeth Badinter, en judisk-fransk feminist, i en ny bok (L'un est l'autre, publicerad av O. Jacob (!), Paris 1986, och, knappast förvånande översatt till i stort sett alla västeuropeiska språk) kräver att livmoder och äggstock transplanteras på män för att framtinga jämlikhet! Ett samhälle där en sådan bok finner läsare är sannserligen dödligt sjukt!

* * * * *

Det är en del av människans biologiska natur att hon inte bara är en isolerad individ, utan också en social varelse och att hennes sociala instinkter sträcker sig längre än kärnfamiljen. Från tidigaste historia har mänskliga varelser levt tillsammans i grupper så att de bättre skulle kunna värja sig mot den primitiva existensens faror. Om de inte hade gjort så, så hade människan knappast överlevt som art. Med andra ord, livet i organiserade samhällen är en förutsättning för människans existens och driften att organisera är en del av vår natur. Utan ett organiserat samhälle skulle varje individ ha tillräckligt att göra genom att samla de dagliga nödvändigheterna. Det skulle inte finnas något tidsöverskott för konst, vetenskap, utbildning eller hälsovård. En hög grad av organisation är helt enkelt en förutsättning för både kulturell och teknologisk utveckling. Därför är det inte någon slump att de högsta kulturerna alltid har skapats av folkslag med den bästa förmågan att organisera, dvs. arierna.

I alla organiserade samhällen, är det dock så att det är absolut nödvändigt att individen anpassar sig till en norm som delas av alla andra medlemmar av gemenskapen och att hon avstår från att missbruka sin intelligens och sina talanger på ett sätt som är skadligt för det samhälle som skapat förutsättningarna för dessa talangers utveckling. Men

den nödvändiga lojaliteten inom gruppen kan inte endast baseras på materiella överväganden. Det räcker inte med att ha ett gemensamt socialkontor. Det är endast förnuftigt att avstå ifrån ens personliga frihet om man lever inom en gemenskap med ett gemensamt öde, som består av människor med gemensam bakgrund, gemensamma normer och värderingar, och med ett gemensamt syfte med livet – människor vars förfäder har vunnit och försvarat samma territorium genom generationer, eftersom de ville bevara sin specifika språkliga, kulturella och biologiska karaktär.

Det är denna önskan som har skapat vår kultur i nära överensstämmelse med vårt folks talanger, uppfattningar, ideal och värderingar – vilket vi kan kalla vår folksjäl. Andra folk har andra talanger, uppfattningar, ideal och värderingar och de har därför skapat andra kulturer. Dessa kan vara "goda" som vår - men de är främmande för oss, precis som vår egen kultur är främmande för andra folk. Att tala om en kommande universell "världskultur" som alla folk har gemensamt, är dumheter. En "kultur" som inte har uppstått naturligt som en spegelbild av folksjälen är en förnekelse av själva betydelsen av ordet "kultur" och historien visar tydligt att varje civilisation som inte längre har kunnat bevara och utveckla sin egen kultur och därför importerat och integrerat sådana främmande kulturella element som den råkade komma över har stått inför sitt oundvikliga fall.

Ett samhälle som består av en slumpmässig blandning av raser, religioner och filosofier är definitivt inte ett uttryck för andlig och kulturell rikedom, så som det ofta påstås idag. Det är en absurd röra vars existens inte kan rättfärdigas på något sätt – en säker indikation på det förestående sönderfallet av en nation och den totala upplösningen av alla normer och värden. Ett sådant samhälle är en degenererad parodi av ett äkta samhälle – det kan inte bestå eftersom den sociala lojaliteten mellan de olika grupperna vilka temporärt råkar bo på samma bit mark neutraliseras av mycket starkare – andliga – lojaliteter gentemot religiösa och filosofiska idéer som inte har sin grund i nationen självt och dess historia.

Det allvarigaste hotet mot samhällets sammanhållning är, utan jämförelse, den biologiska rasblandning som alltid går hand i hand med

kulturblandning. Sönderfallet av kulturen självt kan hejdas när som helst och ett folk kan finna vägen tillbaka till sina egna kulturella normer och värden igen – så länge rasen är intakt. Rasblandningen däremot, är oåterkallelig – och dess konsekvenser är oförutsebara och katastrofala. Det är ett faktum att naturen alltid har utvecklats mot större rasvariation. Genom den onaturliga rasblandning vi nu tvingas bevittna sker en utjämning av de olika naturliga egenskaperna, vilka alla bestäms av rasen. Där en ras har utvecklats i en särskild riktning och har byggt ett samhälle och skapat en kultur grundad på de kvalitéer den har utvecklat, leder rasblandningen på ett fåtal generationer till att bastardavkomman kommer att ha förlorat varje möjlighet till förståelse inför det som deras förfäder har skapat.

Olyckligtvis finns det många tillfällen att studera den sorts samhällen där vi kan bevittna rasblandningens konsekvenser. Sydamerika, Indien och Egypten är alla förträffliga exempel, men även Hellas och romarriket.

Precis som de indiska, persiska och egyptiska kulturerna, skapades och upprätthölls även de grekiska och romerska civilisationerna av en invandrad minoritet som till stor del bestod av nordisk ras. Denna högre utvecklade minoritet undertryckte först ursprungsmajoriteten och deras kultur, men senare gick de sakta under inför sina föregångares överlägsenhet i antal. Försvagade av otaliga krig som hade kostat dem deras mest värdefulla blod och förvirrade av asiatiska idéer om falsk humanism gav de gradvis ett växande antal människor från de undertryckta folken medborgarskap och bringade nya slavar och arbetare från kolonierna i Afrika och Asien – vilka sedan integrerades och erhöll medborgarskap under påföljande generationer. Detta känns igen, eller hur?

Och det var denna desintegration av den nordiska rasen som förändrade den stolta nationen Hellas till dagens Grekland och Rom till Italien – eller uttryckt på annat sätt: från civilisation till kaos. I skolan tillbringar man åtminstone någon tid till att lära barnen om forna kulturer, men inte ett ord sägs om de folk som skapade dessa kulturer. Det verkar inte förbrylla någon att förmågan att organisera en stat kan försvinna så fullständigt. Sanningen är att de flesta av de människor som

går under beteckningen romare idag, rasligt har väldigt lite gemensamt med deras mäktiga föregångare. Alldeles för många av deras förfäder hade sina hem söder om Medelhavet!

När man talar om rasbiologi idag, möter man snart många tabun. Att studera rasbiologi har blivit något oanständigt – det vill säga om det är människoraser man vill studera – och inte ens läkare eller så kallade antropologer kan förväntas känna till något om detta ämne. Att bara önska sådan kunskap är farligt för karriären, så varför bry sig? Således påstås det alltid, med ett föraktfullt hänleende, att det inte existerar någon "ren" vit ras och att "arier" är en rent lingvistisk term osv., vilket ämnar bevisa att rasvetenskap är nonsens. Givetvis är dessa argument inte helt igenom felaktiga – men slutsatsen är det! Det är sant att det har skett en blandning mellan de olika europeiska raserna, men detta var en blandning av nära besläktade raser inom samma huvudras, den s.k. vita rasen, vilken man mycket väl kan benämna den ariska rasen – så länge som man definierar vad man talar om! Vidare finns det absolut ingen grund för att påstå att denna blandning – vilken på intet sätt varit fullständig – har varit till européernas bästa! Troligtvis har det varit tvärtom, och det finns absolut ingen god anledning till att fortsätta denna desintegrationsprocess genom fortsatt rasblandning.

De ignoranta påstår även att rasblandning är nödvändigt för att undvika "inavel". Detta är förstås icke-biologiskt nonsens. Inavel berör endast avel mellan individer som är nära släkt, som nödvändigtvis liknar varandra ur en biologisk synvinkel. Genom inavel får man en ackumulering av olika genetiska faktorer – goda lika väl som dåliga. Om både fadern och modern bär på samma gener, finns det en stor chans – eller risk – att avkomman kommer att ärva båda dessa uppsättningar gener, och eftersom vi praktiskt taget alla är bärare av dåliga gener, är det givetvis önskvärt att dessa gener inte ackumuleras. Det är här oviktigt att det även kommer att ske en koncentrerings av positiva gener eftersom en högre tendens att utveckla ärftliga sjukdomar inte kan uppvägas genom andra positiva kvalitéer. Men inavel utgör endast ett hot inom väldigt små populationer, som t.ex. på en väldigt liten ö eller i så kallade kungliga eller adliga familjer. I en befolkning på miljoner individer existerar detta problem överhuvudtaget inte under normala omständigheter.

Under inga omständigheter är det bra att försöka undvika inavel genom att lägga till rasligt främmande genetiska element. Det leder bara till disharmoniska individer eftersom föräldrarna är för olika. Den ignorante skulle invända att man verkar kunna få väldigt goda resultat i djurvärlden – och med växter – när man korsar olika raser. Detta är givetvis sant, men här talar vi om mycket kontrollerade korsningar där vetenskapsmännen i förväg har definierat vilka konkreta egenskaper de vill avla fram. Således väljs föräldrarna med tanke på det syftet genom att välja individer för korsning som är bärare av de bästa kvalitéer som man vill ha. När man har fått avkomman så väljer man återigen de individer hos vilka man finner de kvalitéer man vill ha. Dessa använder man sedan för vidare avel. Resten slaktas helt enkelt som ofrånkomliga biprodukter. Om man fortsatte att avla på dessa individer skulle man få det motsatta resultatet mot vad man önskar. Under inga som helst omständigheter tillåter man slumpmässig avel. Om det händer av misstag – som t.ex. med hundar – måste man avliva avkomman!

Hur farligt det är med korsningsavel kan illustreras genom de s.k. "mördarbina". De är en konstgjord produkt av ett försök att skapa en mer robust ras med hög produktionskapacitet. Resultatet var aggressiva svärmar av bin som inte kan pollinera blommor överhuvudtaget. Genom en olycka flydde några av dem från ett laboratorium och utgör idag ett allvarligt hot i hela Latinamerika och i de södra delarna av USA, delvis för att de är högst farliga för både djur och människor eftersom de dödar allt som rör sig, men även för att de tränger undan vanliga bin så att växterna inte pollineras. Detta är ett bra exempel på vad rasblandning kan leda till om den nödvändiga kontrollen inte fungerar – och betänk sedan att den ökande rasblandningen mellan människoraserna är helt utanför all kontroll!

Det finns antagligen ingen som skulle föreslå införandet av samma procedurer för korsningsavel vad gäller människoraser som man tillämpar på djuren – trots det faktum att man här har att göra med betydligt mer komplicerade faktorer än med djur. Det är inte så lätt definierade saker som kroppsstorlek, köttkvalitet, mjölkproduktionskapacitet som bestämmer huruvida mänskliga varelser kan klara av samhällets krav, men faktorer som karaktärsanlag, intelligens, skaparförmåga och inre

harmoni – alla kvalitéer som man vet skadas genom rasblandning. I detta sammanhang är det även värt att notera att alla de människor som ivrar för okontrollerad rasblandning fullständigt har misslyckats med att förklara för oss med vilka önskvärda kvalitéer de främmande raselementen som nu väller in i den ariska delen av världen skulle kunna berika den vita rasen!

I varje fall kan de nuvarande desintegrationstendenserna inom alla samhällsområden inte undvika att göra människor osäkra och olyckliga. **Endast i ett verkligt harmoniskt samhälle som består av människor med samma kulturella, historiska och biologiska bakgrund och med samma andliga framtidsmål kan individen finna sinnesfrid och den inre trygghet som hon behöver. Endast där kan en mänsklig varelse känna att hon är en naturlig del av en större helhet, av något som är mäktigare än individen själv och som kommer att fortsätta existera när den individen inte längre finns till, precis som det har existerat före den individen föddes. Endast inom en sådan nationell ödesgemenskap kan människan finna det eviga liv hon alltid har sökt.** I våra barn och i vårt folk lever vi för evigt och det är den enda del av evigheten vi har. Utan detta kunde vi lika gärna aldrig ha existerat!

Om, å ena sidan, människan måste söka sin identitet och sitt mål i livet utanför folkgemenskapen, har denna gemenskap förlorat sin mening och kommer oundvikligen att falla samman likt ett äktenskap där de båda makarna inte har något gemensamt annat än adressen.

Detta är ett grundläggande **nationellt** synsätt.

Lojaliteten inom gruppen måste vara ömsesidig. Det är inte bara medborgaren som måste vara lojal till samhället – det är även samhället som måste vara lojalt gentemot medborgaren. Lojalitet förutsätter därför rättvisa sociala villkor och ett ekonomiskt system där ingen blir exploaterad och där alla gör vad de kan för det gemensamma bästa för att underhålla den ordning som säkrar de gemensamma värdena, garanterar dess medborgares liv och lycka och ger varje individ dess del av folkets eviga liv.

Detta är ett grundläggande **socialistiskt** synsätt.

Nationalism utan socialism är absurd – och tvärtom: socialism utan en klart definierad gemenskap saknar mening.

Idag påstås det ofta att den nationalsocialistiska inställningen leder till krig och försök att förtrycka andra nationer. Detta är absolut nonsens. I själva verket är det tvärtom. Respekt för andra folks kulturella och biologiska identitet är endast möjligt om man erkänner existensen och önskvärldheten av rasliga och kulturella skillnader – **och man kan knappast respektera andra folks identitet om man inte uppskattar sin egen!** Om man förnekar rasskillnadernas existens är det ganska uppenbart att man konstant kommer att försöka påtvinga andra folkslag vad man själv tycker är bäst – utan någon som helst hänsyn till deras egen särskilda egenart.

Den katastrofala idén som delas av kristendomen och marxismen, att det endast finns en civilisation som är rätt för alla folkslag oavsett ras, utgör grunden för både de europeiska koloniala imperierna från förra århundradet och dagens oavbrutna försök att tvinga den moderna industrialiserade världens andefattiga materialism på de naiva folken i den tredje världen, vilka endast ser glittret, men inte kan beräkna vad det kommer att kosta. Detta kommer att leda till deras undergång, precis som det kommer att göra för oss! Konsumtionssamhället ser helt enkelt bara marknader och konsumenter – och här är likformighet nyckelordet. Ett likformigt klientel har inga speciella krav och detta gör produktionen enklare och billigare, vilket innebär mer försäljning och högre vinst. Nationella egenheter och olika kulturella mönster innebär en olägenhet och bekämpas därför. För de multinationella industrierna och kedjorna är alla människor jämlika – om de bara kan konsumera. De har absolut ingen respekt för mänskliga värden alls. De krossar dem.

För nationalsocialismen utgör skillnaderna en del av den naturliga ordningen och vi vill behålla denna ordning med alla dess olikheter mellan raser, folk och individer. Vi önskar absolut inte att en negerstam utövar vår religion, äter vår mat eller använder våra lagar. Vi vill att an-

dra folk skall finna sin egen väg in i framtiden. Givetvis är vi glada att samarbeta med dem om det är välgörande för oss båda, men vi skall inte störa dem. Om de inte kan finna sin egen väg, så är det deras problem – inte vårt. Vi söker inte konflikt med någon – vi vill endast bli lämnade ifred. Men vi är inte pacifister. Vi är medvetna om att varje folk vid vissa tidpunkter måste kämpa för att överleva som nation. Om de inte gör det så kommer de att gå under, och vi kan inte bara sitta och titta på och låta vårt folk gå under. Om vår existens är hotad, måste vi försvara oss själva och vi vet att endast en ny nationalsocialistisk världsordning som består av självständiga nationer med ömsesidig respekt för varandra kan säkerställa en varaktig fred och bevara världen från hotet om en kärnvapenkatastrof.

Om världen inte accepterar nationalsocialismen som sitt enda hopp för framtiden, kommer mänskligheten att gå under. Detta kommer att bli den logiska konsekvensen av de ständiga överträdelserna mot naturens lagar. Men det kommer inte att innebära slutet på universum. Sett utifrån ett universellt perspektiv är planeten jorden, och människorna på den, endast en liten och totalt umbärlig del av ett enormt maskineri. Om vi försvinner kommer de olika civilisationerna de senaste 10 000 åren endast ha utgjort en betydelselös episod i en oändlig och tidlös världsrymd – ett experiment som gick fel. Till och med efter ett totalt kärnvapenkrig kommer det antagligen fortfarande finnas möjlighet för biologiskt liv på vissa platser på jorden, och då kommer utvecklingen mot högre former att påbörjas om igen. Även om jorden skulle förstöras totalt i ett sådant krig eller av någon annan anledning – så är det mer än sannolikt att det finns liv någon annanstans på en annan planet i ett väldigt avlägset solsystem någonstans i rymden, kanske miljarder ljusår bort. I varje fall kommer naturen alltid att existera – även utan människor. Även utan liv kommer det att existera en naturlig ordning i universum. Detta universum accepterar inte några speciallagar för människan och om hon inte inser det, så har hon förtjänat den kommande undergången och det finns ingenting som kan ändra på det.

NATIONELLT MOTSTÅND FÖRLAG

ISBN: 978-91-85737-03-1